

فضول‌باشی و کنگر خورده‌های لنگر انداخته در ورزش

می‌گویند که وزیر ورزش و جوانان تمایل دارد در مجموعه وزارتخانه و استان‌ها از نیروهای وزارت استفاده نکند و از کوچ نیروی انسانی سایر ادارات و نهادها و وزارتخانه‌ها به ورزش ممانعت نکند. اگر این روایت‌ها صحیح باشد تصمیم مناسبی است که اجرای آن می‌تواند منافع بیشتری به ورزش برساند و از تحلیل و هدر رفت انرژی نیروهایی که می‌توانند برای ورزش مثمرتر باشند جلوگیری نماید. بدون تعارف، ورزش در سطح کشور از اقدامات کسانی که به یکباره در مدیریت آن قدم علم کرده و صاحب مکتب و قدرت شده‌اند آسیب زیادی دیده است. برای این ادعا می‌توان نمونه‌های مختلفی در سطح وزارتخانه و مدیریت استان‌ها و فدراسیون‌ها ذکر کرد. این‌که نیروهای خارج از حوزه ورزش به تلاشگران عرصه آن ترجیح داده شوند در واقع نوعی بی‌احترامی به کسانی است که عمر خود را در ورزش گذرانده و نیروی رسمی وزارتخانه محسوب می‌شوند. دنیا مالی اگر بتواند بر این مهم، جامه تحقق بپوشاند و بر کارکنان و زحمتکشان وزارتخانه در سطح کشور جایگاه مطلوب در نظر گرفته و بر توانایی‌های آنها مهر تایید بزند می‌تواند اولین گام در به ثمر رساندن ایجاد تحول در ورزش کشور را به خوبی بردارد.

گفتم: فضول‌باشی مطمئن هستی که وزیر این نیت را دارد اگر چنین قصدی داشته باشد می‌توان خیلی امیدوار شد. باید پذیرفت آن‌هایی که نیروی رسمی وزارت ورزش و جوانان می‌باشند بیشتر از آن‌هایی که از خارج از مجموعه حکم می‌گیرند به امور آگاه هستند و به زیر و بم قواعد و قوانین آشنا.

گفت: مدیریت در ورزش گوشت قربانی نیست که هر کسی برای به دست آوردن تکه‌ای از آن چشم بدوزد و به هر در و دیواری بزند و انواع تاکتیک‌های دفاع و حمله را به مورد اجرا بگذارد. ورزش در سطح کشور از نظر نیروی انسانی از سرمایه غنی و ظرفیتی وسیع بهره‌مند است. بی‌انصافی است که مسئولین کشور روی توانایی نیروهای خودی چشم ببندند و به نیروهای خارج از مجموعه دل ببندند.

دل بستن به نیروهای خارج از مجموعه، خود نوعی قدر ناشناسی است و این‌گونه رفتار کردن‌ها موقعی آزاردهنده می‌شود که متخصصین ورزش، استخوان خرد کرده‌ها و تحصیل کرده‌های آن زبردست کسانی قرار بگیرند که حتی یک صدم آنها با ورزش آشنا نبوده و برای سربلندی‌اش عرق

نریخته‌اند و متحمل زحمت نشده‌اند.

گفتم: کافی است که وزیر ورزش بر این مسئله که باید قدر نیروها و سرمایه‌های انسانی مجموعه وزارتخانه را بدانیم تأکید بکند و بر اجرای دقیق آن کمر همت ببندد و با این اقدام، انگیزه‌ای مضاعف در مجموعه ورزش و جوانان در سطح کشور ایجاد می‌شود و امور و کارهای ورزش و جوانان از شتاب بیشتری بهره‌مند می‌شود. برای ورزش در سطح کشور آزاردهنده و خجالت‌آور است که صاحبان اصلی‌اش و نیروهای انسانی وزارتخانه به گوشه‌ای رانده شوند و بدون هیچ‌گونه مسئولیت و بازدهی فقط چشم به حرکت عقربه‌های ساعت برای به پایان رسیدن وقت اداری بدوزند و در مقابل کسانی که خارج از مجموعه بیایند امرونهی بکنند و نیروهای ورزشی صاحب کارنامه و رزومه را خانه نشین نمایند. گفت: اگر ارتقای ورزش و پیشرفت همه‌جانبه آن را می‌خواهیم باید به داخل خانه توجه زیادی بکنیم، باید از آن‌هایی که نان ورزش را می‌خورند و از این مجموعه حقوق می‌گیرند بهره‌برداری بهینه و دلسوزانه بکنیم، باید شعار اصلاح ساختار مدیریت ورزش و جوانان در سطح کشور را به واقعیت تبدیل بکنیم و باید با مدد گرفتن از نیروهای متخصص، کارآمد، ورزشی، مصمم، بااراده و با انگیزه برای ورزش کشور اسلامی آینده خوبی رقم بزنیم و با درایت مسئولین و پشتیبانی کامل وزارتخانه و وزیر ورزش برای همیشه بساط کنگر خورده‌های لنگر انداخته در ورزش را جمع بکنیم.